

ĎÁBLÍK

Elektronický měsíčník pro členy a přátele sdružení Calla • Číslo 127 • Vychází 21. ledna 2014

Milí čtenáři,

onehdy jsem jel vlakem do práce a četl si v oblíbeném časopisu článek o návratu komediální skupiny Monty Python na jeviště. Mimo jiné připomínal nesmrtelné scénky této pětky, včetně té s názvem „Ministerstvo švihlé chůze“, v němž John Cleese jako úředník fiktivního britského ministerstva pochoduje opravdu neuvěřitelně švihlým způsobem a stěžuje si, že státní rozpočet vyčlenil na švihlou chůzi nedostatečné množství peněz.

Pak jsem otevřel internet a jako jedna z prvních zpráv na mě vypadla ta o spodním prádle s rádoby vtipným potiskem, které poptává naše ministerstvo životního prostředí v rámci kampaně Česká příroda. Abych se přiznal, nejprve jsem v duchu zadoufal, že do médií předčasně unikla žertovná tisková zpráva připravená na 31. prosinec. Přišlo mi však divné, že by si vedení ministerstva bylo schopné udělat samo ze sebe legraci, což se při podrobnějším čtení článku také potvrdilo.

Čekal bych, že po takovém odhalení si ministr a jeho parta posypou hlavu popelem, nebo si zahrají na mrtvé brouky a počkají, až skandál vyšumí, ale opak byl pravdou: „Na pánském spodním prádle bude potisk ptáka kormorána, který byl vyškrtnut ze seznamu zvláště chráněných druhů, protože jeho počty svědčí o jeho přemnožení, než o nutnosti jej chránit. Na dámském spodním prádle bude potisk bobra, neboť je součástí přírody, byť někdy s ne zcela pozitivním dopadem na své okolí,“ napsal mluvčí MŽP ČR Matyáš Vitík v oficiální tiskové zprávě (stylistika, jak vidno, nepatří k jeho silným stránkám). Pro média pak hrdě pohovořil o „schopnosti sebeironie“, zatímco jeho křesťansko-demokratický šéf Podivínský vypouštěl z úst dvojmysly hodné leda pubertálního výrostka.

Z příhody si pro sebe odnáším dva závěry. Že skeče Monty Python nestárnou a že naše ministerstvo (zbytků) životního prostředí by se mohlo v klidu přejmenovat na ministerstvo švihlé chůze. Trapný konec kampaně Česká příroda se spodním prádlem přitom není ojedinělým „švihlým“ výstřelkem, ale potvrzením neblahého trendu. S blížícím se odchodem pana Podivínského, ministra švihlého prádla v demisi, si bohužel nespojuji naději, že „bude líp“. Spíše očekávám, že s nástupem nového ministra budou švihlé nápady i nadále utěšeně vzkvétat.

Přemýšlel jsem, co popřát české přírodě a čtenářům Ďáblíka do nového roku, aby můj úvodník nevyzněl příliš pesimisticky. Před svátky mi kolegové a přátelé, ať už osobně nebo elektronicky, obvykle přáli, abych byl hodně zdravý (vzápětí jsem onemocněl), odpočinul si od práce (místo toho jsem horečně dopisoval projekty) a děti nezlobily (a to už je úplně nesmyslné přání ☺). Takže vám všem raději popřeji pevnou víru, že časem OPRAVDU bude líp (nakonec funkční období ministrů životního prostředí se v poslední době počítá spíše na měsíce než roky), přiměřené množství času na poznávání krásných koutů naší země (nenechte se od něj odradit ministerskou kampaní), hodně lásky k lidem i přírodě a alespoň špetku štěstí, která se vždycky hodí.

Jiří Řehounek

V OBSAHU TAKÉ NAJDETE

Co čeká Richarda Brabce v roli ministra životního prostředí str. 5-6
Ministerstvo chytilo: průzkumy pro úložiště se odkládají str. 6-7

Návrh územního plánu dál ohrožuje údolí Rudolfovského potoka

Nové projednávání územního plánu obce Jivno podle názoru občanských sdružení nic neřeší. Výhrady rudolfovského sdružení Náš domov, Cally, Jihočeských matek i řady obyvatel okolních obcí k zástavbě a dalším problematickým záměrům v údolí Rudolfovského potoka trvají.

Návrh územního plánu obce Jivno budí kontroverze už od počátku. Jeho odpůrcům se nelíbí, že dovoluje novou zástavbu v dosud zelených částech údolí, a to včetně nedávno registrovaného významného krajinného prvku Rudolfovský lom. Kromě chat má v údolí vzniknout také hospoda, nová vodní nádrž a čistírna odpadních vod.

Tyto zásahy by se negativně projevíly na zachovalé přírodě v údolí, kde žije řada ohrožených druhů.

„Od minulého projednávání územního plánu došlo pouze ke kosmetickým změnám. V dokumentu je sice konečně zakreslen významný krajinný prvek Rudolfovský lom, na jeho území by se však mohlo stále stavět. Také ostatní připomínky veřejnosti skončily vesměs v koši,“ kritizuje návrh územního plánu Jiří Řehounek ze sdružení Calla.

Dalším kontroverzním záměrem je zprůjezdnění údolí pro automobilovou dopravu. Dosud klidová zóna by se podle představ zapracovaných do návrhu územního plánu měla otevřít autům právě kvůli výstavbě rekreačních objektů.

„Do údolí auta nepatří. Vede jím naučná stezka, turistická značka a cyklostezka, chodí sem rodiny s dětmi nebo maminky s kočárky. Otevřením údolí pro auta bychom přišli o jeden z posledních klidných koutů v širším okolí Českých Budějovic,“ říká Eliška Štěpánová z občanského sdružení Náš domov, které založili občané z Rudolfova.

Záměry na další zástavbu v údolí Rudolfovského potoka neodmítají pouze občanská sdružení. Postavilo se proti nim také cca 500 občanů, kteří podepsali v roce 2012 petici za záchranu údolí. Mnoho lidí přišlo svůj nesouhlas vyjádřit také na první veřejné projednávání v Jivně, které proběhlo ve velmi bouřlivé atmosféře. Na některé námitky veřejnosti nebyli tehdy schopni zástupci obce ani pořizovatel územního plánu vůbec reagovat a zpracovatel nebyl přítomen.

„Místa, jako je údolí Rudolfovského potoka, bychom měli ponechat přírodě a odpočinku, ne je zastavět a oplotit. S tímto vzkazem od signatářů petice a mnoha dalších občanů půjdeme na veřejné projednávání,“ shrnuje stanovisko občanských sdružení Jaroslav Valevský ml. z občanského sdružení Náš domov a dodává: *„Nechceme Jivnu bránit v rozvoji. Chceme jen vstřícnost při zachování přírody v údolí Rudolfovského potoka, které slouží všem generacím jako oáza klidu.“*

Upravená tisková zpráva OS Náš domov a Cally

Na pískovně Cep II skončila další etapa rekultivace

V pískovně Cep II na Třeboňsku, kterou provozuje společnost Českomoravský štěrk, a.s., proběhla další etapa rekultivace. Na značné části rekultivované plochy bude využita přírodě blízká obnova. Na cepských pískovnách tak postupně vzniká největší plocha přírodě blízké obnovy pískoven v ČR.

Využití přírodních procesů k obnově těžebního prostoru není na cepských pískovnách novinkou. První části dobývacího prostoru Cep II byly pro ochranu přírody vyčleněny ve spolupráci se Správou CHKO Třeboňsko už v roce 1998. Stejnému účelu byla následně ponechána také několikahektarová plocha v sousední pískovně Cep I. Další rekultivace se pískovna Cep II dočkala během minulých dvou let. Na podobě rekultivací se tentokrát významně podílel tým jihočeských biologů, který tu v praxi zúročil výsledky svých průzkumů, prováděných v roce 2012 v rámci soutěže Quarry Life Award.

„Osobně preferuji přírodě blízkou obnovu bývalých těžebních prostorů,“ říká generální ředitel společnosti Českomoravský štěrk, a.s. Karel Lorek. „Věřím, že v krátké budoucnosti bude obecně vnímán takovýto přístup jako plnohodnotný ve srovnání s jinak dosud běžně praktikovanými způsoby rekultivací. Spolupráce s odborníky z přírodovědných oborů je nezbytná a nepochybně i přínosná a poučná, a to pro obě zúčastněné strany. Zažité „používání pravítka“ při plánování obnovy krajiny považuji za poněkud nešťastný přístup a navíc i zbytečně nákladný.“

Spolupráci shrnuje také iniciátorka výzkumných aktivit na Cepu II Klára Řehounková z Přírodovědecké fakulty JU: „Oceňujeme nadstandardní spolupráci s firmou Českomoravský štěrk, díky níž se z Cepu II stává místo známé ve vědeckých kruzích po celém světě. Na velké ploše zde můžeme ukázat, že přírodě blízká obnova těžebních prostorů je naprosto rovnocennou alternativou lesnických či zemědělských rekultivací, která navíc prospívá řadě ohrožených druhů.“

Cepské pískovny se stávají modelovou lokalitou nejen pro ochranu přírody v těžebních prostorech, ale i pro vědecký výzkum. Několikrát do roka sem míří při exkurzích čeští i zahraniční vědci a odborníci z praxe, aby si prohlédli plochy ponechané přírodě i plochy upravené pro vědecký výzkum. V současné době zde biologové zkoumají, jací živočichové a rostliny postupně osidlují různorodá stanoviště, která tu pro ně připravili – několik desítek tůní nebo písčiny různé vlhkosti či tvaru reliéfu. V etapě dokončené koncem roku 2013 přibyla další experimentální plocha (viz foto z jejího vytváření), kde vědci vyzkoušejí, jak nejlépe obnovit suché trávníky. Ty patří v jižních Čechách k velmi vzácným a mizejícím stanovištím.

Tisková zpráva Cally, Českomoravského štěrku a prac. skupiny Ekologie obnovy KB PŘF JU

Kterak bylo zrušeno usnesení o nerušení

Poslyšte příběh o žádosti, která byla podána, přestože údajně vůbec nebyla zapotřebí. Správa Národního parku Šumava požádala 31. ledna loňského roku sebe samu o výjimku z ochranných podmínek tetřeva hlušce kvůli zpracování nahodilých kůrovcových a větrných těžeb. Že správa rozhoduje o vlastní žádosti, není nic neobvyklého, vyplývá to ze zákona. Další posuzování žádosti už ovšem úplně standardní průběh nemělo.

Do správního řízení, které bylo zahájeno 27. února, se přihlásily také nevládní organizace (Česká společnost ornitologická, Okrašlovací spolek Zdíkovska, Hnutí DUHA a Calla). Teprve 24. dubna vydal stanovisko k řízení odbor ochrany přírody správy parku a 16. května správa sdělila, že shromáždila podklady potřebné pro rozhodnutí, a vyzvala účastníky řízení, aby se k nim vyjádřili.

Neziskovky ve svých vyjádřeních vesměs uváděly, že žádost je nekonkrétní co do rozsahu a lokalizace těžeb, že řeší pouze možné rušení tetřeva, ale ne vliv na jeho biotop, nebo že vůbec nepočítá s rušením dalších chráněných druhů. Také se nám nepozdávalo vymezení hnízdního období tetřeva. Navrhovali jsme tedy žádost buď zamítnout, nebo doplnit tak, aby bylo možné o ní kvalifikovaně rozhodnout. Nutno podotknout, že během řízení se vyjádřilo také sdružení Šumava 21 a některé obce, jejichž stanoviska doporučovala řízení zastavit, protože těžba dřeva tetřevy rušit nebude.

Všichni potom napjatě čekali, jak správa rozhodne. Jenomže správa se rozhodla, že nerozhodne. Dne 27. června vydala usnesení, kterým celé řízení zastavila s odůvodněním, že výjimku, o kterou tolik usilovala, vlastně vůbec nepotřebuje. Těžít se prý bude tak, aby to tetřevy nerušilo. Proč se správa původně domnívala, že těžba tetřevy rušit bude, proč plýtvala časem svých úředníků i všech účastníků řízení a proč názor nakonec změnila, nevíme. Proti tomuto rozhodnutí se neziskovky odvolaly k ministerstvu životního prostředí, jemuž odvolání správa postoupila 30. srpna.

Foto: Jana Heyralová

Žádný šťastný konec nečekejte, dokonce ani konec. Ministerstvo životního prostředí 17. prosince vyhovělo odvolání občanských sdružení a usnesení o zastavení řízení zrušilo, protože „trpí vadami, které mají vliv na jeho zákonnost“. Celý spis se tak na konci Adventu vrátil na Správu NP Šumava, která bude zřejmě v lednu 2014 rozhodovat o rušení tetřeva v roce 2013. Dalšího komentáře asi netřeba. Jenom napjatě čekám, zda nám ve schránce přistane žádost o výjimku pro letošní rok.

Jiří Řehounek

Hnutí DUHA podalo žalobu na ministra životního prostředí

Hnutí DUHA podalo včera k Městskému soudu v Praze správní žalobu pro nečinnost na ministra životního prostředí Tomáše Podivínskému. Podle ekologické organizace ministr v demisi, stejně jako jeho předchůdce Tomáš Chalupa, kryje svou nečinností opakované nezákonné postupy ředitele Národního parku Šumava Jiřího Máňka, při nichž dochází k vážnému poškození vzácné chráněné přírody.

Nejmarkantnější je příklad pokuty, kterou vedení parku udělila Česká inspekce životního prostředí (ČIŽP) za nelegální kácení v oblasti Ptačího potoka a na dalších cenných místech, za použití jedovatých pesticidů a rušení vymírajících tetřevů porážkami a loupáním stromů přímo v místech, kde hnízdí. Ministerstvo životního prostředí nedávno čtvrtmilionovou pokutu potvrdilo jako opodstatněnou a delikty správy parku označilo za závažné. Ředitel Mánek na to odpověděl správní žalobou proti svým vlastním šéfům z MŽP. Ministrův mluvčí ovšem jeho žalobu proti ministerstvu schválil: „To, že o tom rozhodne nezávislý soud, je asi nejčistší právní řešení, které v této situaci lze provést“. ČIŽP mezitím udělila vedení parku novou pokutu za to, že pokračovalo v nezákonném poškození přírody.

Hnutí DUHA také dosáhlo u Krajského soudu v Českých Budějovicích a ministerstva zrušení všech výjimek, které nezákonně umožňovaly používání toxických postřiků v Národním parku Šumava. Nabytí

právní moci rozhodnutí ministerstva o zrušení výjimek ale ředitel Mánek zablokoval podáním rozkladu k ministrovi Podivínskému. Jenže ten ani po čtyřech měsících nerozhodl. Hnutí DUHA se proto obrátilo znovu na soud se žalobou na nečinnost ministra.

„Víme, že výjimky k používání jedovaté chemie v národním parku stejně za čtrnáct dnů pozbydou platnosti a že se teď v zimě už pesticidy nestříkají. Žaloba má demonstrativní význam. Nechceme se smířit s tím, jak ministři kryjí ředitele Jiřího Mánka, který až provokativním způsobem opakovaně porušuje zákony poškozováním vzácné šumavské přírody, namísto toho, aby ji chránil,“ říká Jaromír Bláha z Hnutí DUHA a dodává: „Ředitel Mánek nechává národnímu parku opakovaně udělovat pokuty, které platí státní organizace, prohrává soudy a ministři tomu v lepším případě přihlížejí, v horším napomáhají. Jiří Mánek má zřejmě krytí z míst, na která jsou i ministři krátcí.“

Tisková zpráva Hnutí DUHA (redakčně kráceno)

ZELENÉ PERLY ZA ROK 2013

„Vezměte si jenom vyhlášku o kácení zeleně. Přitom zjednodušila milionům lidí život, protože dosud musely řešit procházet absurdní úřední procedurou, i když výsledek řízení byl nakonec stejný. A není pravda, že kvůli tomuto opatření se nějak vymýtila zeleň soukromých pozemcích. To vůbec. Ale ubylo 70 procent administrativní agendy a buzerace lidí.“

Tomáš Chalupa, exministr životního prostředí, Jihočeské novinky, 14. 1. 2014

Co čeká Richarda Brabce v roli ministra životního prostředí

Představitelé ČSSD, ANO a KDU-ČSL podepsali koaliční smlouvu a oznámili složení nové vlády. Po třech nekompetentních ministrkách byl na funkci ministra životního prostředí nominován

poslanec a člen představenstva Svazu chemického průmyslu ČR Richard Brabec (ANO). Ekologické organizace na budoucího ministra apelují, aby přišel s plánem konkrétních opatření, jež zajistí ochranu přírody a zdravý život každého z nás. Asociace Zelený kruh sdružující 26 ekologických organizací již před volbami varovala, že nového ministra čekají zásadní a velmi obtížné úkoly. Zveřejnila [12 konkrétních priorit](#), které by nová vláda měla řešit.

Júlia Sokolovičová, ředitelka asociace ekologických organizací Zelený kruh: *„Ministerstvo v současném stavu dlouhodobě nezvládá ani povinné evropské minimum – předložit skutečnou odpadovou politiku či zajistit pro občany možnost podílet se na rozhodování o rozšíření chemičky či zrušení parku v jejich sousedství. Po třech letech personálního rozkladu, neplnění úkolů a devastujících rozpočtových škrťů musí nový ministr Brabec v úřadu udělat pořádek a znovu otevřít dialog s nevládními organizacemi i odbornou veřejností.“*

Jindřich Petrlík, předseda sdružení Arnika: *„Pan Brabec je ze Svazu chemického průmyslu, který prosazoval zmírnění evropských norem pro průmysl a utajování informací o chemickém znečištění, v nové roli by měl integrovaný registr znečištění naopak hájit a prosazovat normy výhodnější pro životní prostředí než pro průmyslové podniky. Měl by předložit mnoho let očekávanou novou odpadovou legislativu a podpořit recyklaci odpadu namísto drahých a škodlivých spaloven. Je velká otázka, zda je pro takové úkoly vhodnou osobou. Zatím jsme od něj zaznamenali jen prohlášení, že role ministra průmyslu by mu vyhovovala více.“*

Ministerstvo životního prostředí

Jiří Dlouhý, předseda Společnosti pro trvale udržitelný život: „Z ministerstva byli vyhnáni nestraničtí odborníci a nahradili je laici se stranickými průkazkami v kapse. Richard Brabec se musí těchto amatérů na vedoucích pozicích ministerstva a rezortních organizací zbavit a znovu vytvořit funkční, odborný a respektovaný státní úřad.“

Yvonna Gaillyová, předsedkyně Sítě ekologických poraden, členka předsednictva ÚVR ČSOP: „Ministerstvo prakticky přestalo spolufinancovat veřejností žádané služby v oblasti ekoporadenství a ekologické výchovy. Lidé ale chtějí vědět, jak ušetřit energii, jak zachránit stromy ve svém okolí před vykácením, hledají alternativy k chemickým prostředkům používaným v domácnostech. Podobně veřejné instituce potřebují konzultovat, jak se při svém provozu chovat více ekologicky a energeticky úsporně. Ministerstvo by pod novým vedením mělo zase začít spolupracovat s lidmi, kteří se ochraně přírody a životního prostředí věnují.“

Vojtěch Kotecký, programový ředitel Hnutí DUHA: „Nového ministra budeme hodnotit podle konkrétních výsledků – jak bude pomáhat rodinám se zateplováním domů nebo postupovat proti smogu, jestli vylepší recyklaci odpadků či zda zajistí péči o divokou přírodu v našich národních parcích, kam jezdí miliony turistů.“

Kamila Plocková, ředitelka sdružení Čisté nebe: „Stát má vůči ovzduší u nás na Ostravsku velký dluh. I přes proklamovaná opatření v průmyslu, neustále dochází k nárůstu koncentrací rakovinotvorných látek, jako je např. benzo(a)pyren, nedočkali jsme se ani slibovaného řešení kontrol nelegálního spalování odpadků v domácích kotlích.“

Ondřej Pašek, předseda Centra pro dopravu a energetiku: „Ministr by měl naplnit koaliční prohlášení a nedopustit, aby na financování ochrany přírody bylo z evropských fondů určeno o třetinu méně peněz než v minulém období. V oblasti životního prostředí je ale také potřeba zajistit kvalitní využití evropských peněz pro malé projekty úspor energie, recyklace nebo péče o krajinu. Právě na ně se totiž, na rozdíl od velkých a drahých staveb, daří nejlépe finance čerpat.“

Klára Sutlovičová, expertka Greenpeace: „Vítáme, že nový ministr prosazuje zachování limitů těžby uhlí, které chrání severočeské obce před likvidací. Skvělou příležitost prokázat svoji nezávislost na velkých znečišťovateli bude mít při vyjednáváních o nové evropské klimatické a energetické politice.“

Edvard Sequens, předseda sdružení Calla: „Stovky miliard dotací do prodělečných nových jaderných reaktorů, utlumení perspektivních obnovitelných zdrojů a minimální podpora zvyšování efektivity? Nebo si nová vláda nenechá nadiktovat energetickou politiku na příštích 40 let od své nedůvěryhodné předchůdkyně a zkusí to znovu, moderně a pořádně? A bude v tom nový ministr – na rozdíl od svých tří předchůdců - hrát aktivní roli?“

Tisková zpráva ekologických organizací

Ministerstvo chybil: průzkumy pro úložiště se odkládají

Ministr životního prostředí Tomáš Podivínský na doporučení své rozkladové komise zrušil průzkumné území, které bylo stanoveno za účelem vyhledávání hlubinného úložiště vyhořelého jaderného paliva na lokalitě Kraví hora na Žďársku (jde o území obcí Bukov, Sejřek, Drahonín, Moravecké Pavlovice, Věžná, Milasín, Olší a Střítež, průzkumné území má mít celkovou rozlohu 17,1 km²). Vyhověl tak odvolání občanských sdružení Calla a Nechceme úložiště Kraví hora. Hlavním důvodem je, že ministerstvo se vůbec nevypořádalo s otázkou, zda na průzkumu a budoucím využití území pro úložiště existuje veřejný zájem převyšující zájmy místních komunit. Ale došlo i k dalším pochybením.

O stanovení průzkumného území Kraví hora, požádala Správa úložišť radioaktivních odpadů (SÚRAO) prostřednictvím státního podniku DIAMO již 28. ledna 2013. Průzkumné území, doposud jediné svého druhu v České republice bylo stanoveno rozhodnutím územního odboru Ministerstva životního prostředí v Brně 30. května. Nyní po roce se tedy bude muset řízení opakovat.

Jde o první lokalitu, kde SÚRAO prokázalo skutečnou hodnotu slibů, které byly dávány samosprávám. Ještě v listopadu 2012 tvrdilo starostům, že pokud nezíská souhlas všech obcí,

průzkumy na dané lokalitě nezačnou a projednávalo se zastupitelstvy písemné smlouvy o spolupráci. Stejnou podmínku odsouhlasila vláda 20. 12. 2012 v Plánu činnosti SÚRAO pro rok 2013. Navzdory tomu, že se obyvatelé obce Bukov v místním referendu 11. a 12. ledna 2013 postavili proti průzkumu této lokality pro stavbu trvalého úložiště jaderného odpadu, SÚRAO o žádost požádalo.

Starostové 131 měst a obcí a dále zástupci 29 neziskových organizací zejména z vybraných lokalit v reakci na změněný postup státu v březnu 2013 odeslali ministrům a dalším politikům výzvu „[K hlubinnému úložišti férově](#)“. Dodnes není respektována. Naopak, SÚRAO bez ohledu na názory obcí a jejich obyvatel požádalo v závěru roku 2013 o stanovení průzkumných území i na ostatních šesti lokalitách v republice.

Martin Schenk ze sdružení Nechceme úložiště Kraví hora řekl: „*Rozhodnutí MZP vítáme. Je to vůbec první rozhodnutí po skoro dvanácti měsících, v kterém zástupci státu alespoň částečně vzali v potaz nesouhlas místních komunit se stanovením průzkumného území.*“

Postup Ministerstva průmyslu a obchodu nebo Správy úložišť, založil na dlouhodobý konflikt s obyvateli míst, kde stát hledá úložiště. Také ukázal na nutnost zlepšit postavení obcí v zákonech, protože spoléhat jen na sliby státních úředníků by dnes mohl jen nenapravitelný naiva.

Edvard Sequens

Zemanův nápad těžit uran by vyšel hodně draho

Miloš Zeman by měl vyměnit poradce, který mu připravil podklady pro dnešní mediální vystoupení k těžbě uranu v Jáchymově. Nejde jen o nesmyslné tvrzení o desetinásobné ceně uranu oproti roku 2000, ale i o ignorování miliardových investic, které by do těžby musel vložit stát, ačkoliv musí hradit ještě desítky miliard korun na sanaci škod za těžbu uranu v minulosti. Nepřekvapí „opomenutí“ vážných dopadů na životní prostředí, které s sebou uranový průmysl nese.

Zemanův ministr průmyslu Miroslav Grégr prosadil v roce 2000 navzdory ministru životního prostředí prodloužení těžby v našem posledním dole v Rožné na Žďársku. Tehdy se cena na světovém trhu dlouhodobě pohybovala v rozmezí 10 až 20 USD za libru uranu. Do roku 2008 narostla velmi rychle na desetinásobek, ale jedinou příčinou byla tehdejší investiční bublina – před vystřízlivěním stejně narostly ceny dalších komodit, akcií, nemovitostí či elektřiny. Dnešní cena je 35 USD za libru uranu a má [klesající tendenci](#).

Těžba v revíru Jáchymov probíhala v letech 1945 až 1964 za nasazení politických vězňů. Vytěženo tu bylo celkem 7 200 t uranu, po vydobytí těžitelných zásob byly šachty uzavřeny. V uváděných zásobách uranu v ČR se s těžbou v Jáchymově nepočítá. Nečasova vláda však otevřela úvahy o zahájení nové těžby

na ložiscích Brzkov a Horní Věžnice v blízkosti Polné na Jihlavsku, kde se očekává celkem 3 100 tun uranu. Toto množství by zajistilo pouhých pět let provozu jaderných elektráren Temelín a Dukovany za cenu miliardových státních investic.

Průzkumná šachta v Brzkově je totiž zasypaná a zaplavena vodou. Dva miliony tun rudy ke zpracování se má vozit na stávající úpravnu GEAM v Dolní Rožínce. Zdejší odkaliště však budou mít vyčerpanou kapacitu pro ukládání kalu a dalšího odpadu z úpravy. Na investice do přípravy těžby a na rekonstrukci odkaliště nemá státní podnik DIAMO vlastní prostředky, dnešní prodej uranového koncentráту zhruba pokrývá náklady na těžbu a zpracování.

Další ložiska v hledáčku uranového průmyslu leží na Liberecku, ale vzhledem ke geologickým podmínkám jsou prakticky vytěžitelná jen pomocí chemického loužení. To ohrožuje podzemní zásoby pitné vody i další složky životního prostředí. Za třicet let chemické těžby uranu na ložisku Stráž pod Ralskem, které se nachází na místě jednoho z nejvýznamnějších zdrojů pitné vody v České republice, bylo do podzemí vtaženo téměř 4,1 milionů tun kyseliny sírové, 320 tisíc tun kyseliny dusičné, 111 tisíc tun čpavku a 26 tisíc tun kyseliny fluorovodíkové. V současné době zůstává v oblasti cca 400 milionů m³ zamořených podzemních vod, což odpovídá jedenapůlnásobku Slapské přehrad. Celková rizika následků těžby mohou ohrozit zásoby podzemní pitné vody a zbytkové chemické roztoky ohrožují plochu o velikosti 160 km².

Miloš Zeman „zapomněl“ na dluh, který splácíme po předchozí éře uranového dobývání. Jen na odstranění následků škod po chemickém loužení ve Stráži pod Ralskem během následujících třiceti let se vláda zavázala uhradit 31,3 miliardy korun.

Nápady Miloše Zemana se již stávají úsměvným koloritem, ale před novým ministrem průmyslu leží důležitý úkol přepsat návrh Surovinové politiky připravený ministry Kocourkem a Kubou. Ten totiž s novou těžbou uranu za cenu veřejné podpory uvažuje rovněž, a je proto potřeba pohlédnout na ekonomickou realitu a započítat i dopady na životní prostředí.

Edvard Sequens

VYŠLO

Jaderný odpad? Děkujeme, nechceme! č. 2/2013

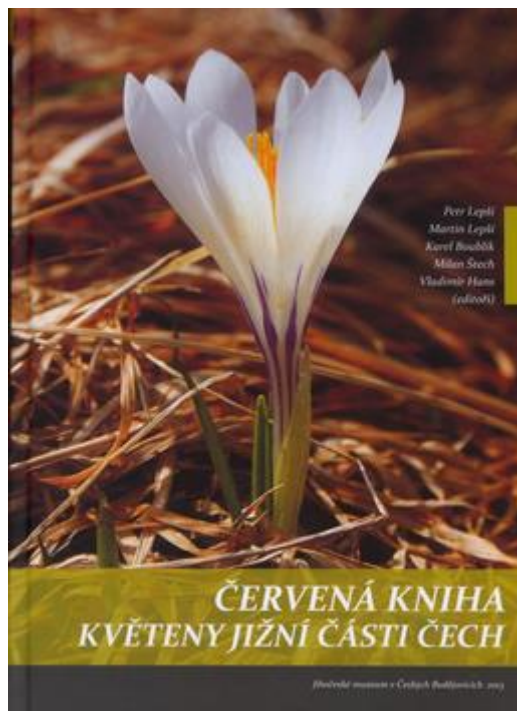

Zatím poslední vydání zpravodaje "[Jaderný odpad? Děkujeme, nechceme!](http://www.calla.cz/jadernyodpad)" reaguje na aktuální situaci – probíhající řízení o stanovení průzkumných území pro úložiště ve všech lokalitách. Dokonce i na Kraví hoře na Žďársku, kde se občanským sdružením podařilo již vydané rozhodnutí o průzkumném území zvrátit. Postup státu je tak tečkou za desetiletým přerušením, během něž nebyli zodpovědní ministři, zejména průmyslu a obchodu, ochotni přehodnotit koncept vyhledávání úložiště a související nevyhovující legislativu. Chcete-li jej dostávat pravidelně, napište na edvard.sequens@calla.cz. Všechna vydaná čísla si také můžete stáhnout ze stránek www.calla.cz/jadernyodpad.

Červená kniha květeny jižní části Čech

Červená kniha je komentovaným přehledem nejvýznamnějších druhů cévnatých rostlin jihočeského regionu. Shrnuje znalosti o ohrožených, vyhynulých, neznámých nebo nedostatečně prozkoumaných rostlinách, které se podařilo nashromáždit za uplynulých 200 let botanického výzkumu. Podává podrobné informace o historickém a aktuálním rozšíření 830 rostlin a četné literární odkazy umožňující zjistit další podrobnosti. Pro každou rostlinu je zhodnoceno rozšíření, jsou uvedeny jeho příčiny a navržen je i způsob ochrany. Komentáře doplňuje 802 map a 270 barevných fotografií, které byly pořízeny výhradně v jižní části Čech.

Červená kniha je výsledkem několikaleté práce čtyřiceti botaniků z několika univerzit, muzeí, Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, Správy NP a CHKO Šumava, Ministerstva životního prostředí ČR, Botanického ústavu AVČR a několika soukromých botaniků. Dílo je určeno především terénním přírodovědcům, ochráncům přírody, zemědělským a lesnickým odborníkům, učitelům, studentům a všem milovníkům a obdivovatelům jihočeské přírody.

Převzato z přebalu knihy

Ochrana ptáků? Nejenom zasypané krmítko...

V předvánočním čase, kdy se v médiích objevují četné rady a návody kde, čím a jak plnit nejrůznější ptačí krmítka, řada vlastníků domů finišuje s podklady pro rekonstrukce, plánované na příští stavební sezónu, aby si včas zajistili potřebné stavební povolení. Tyto úpravy však často znamenají zánik hnízdišť ptáků, kteří jsou na soužití s člověkem zcela závislí.

Česká společnost ornitologická (ČSO) již téměř 10 let vyvíjí úsilí na ochranu hnízdišť ptáků na budovách. Jako první, tzv. vlajkový druh byl vybrán rorýs obecný, který se stal Ptákem roku 2004. Postupně se podařilo prosadit některá technická řešení na ochranu jeho hnízdišť, vytvořit metodický materiál pro úředníky, který usnadní výkon státní správy, a zvýšit právní povědomí stavebních společností i samotných vlastníků domů.

V tomto roce ornitologové zaměřili díky grantové podpoře Magistrátu hl. m. Prahy svou pozornost na další ryze synantropní druh – jiříčku obecnou. „Dá se říci, že jiříčky jsou na člověku zcela závislé, a to už od konce 19. století. Dnes hnízdí 100 % našich jiříček na lidských stavbách“, říká Lukáš Viktora z ČSO a dodává: „Rekonstrukce a zateplování panelových domů, spojené často se zasklíváním lodžii a výměnou původních oken za nová, plastová, zpravidla znamená zánik hnízdišť, jejichž původ sahá až do období, kdy byly tyto domy vystavěny“.

Podobně jako rorýsi jsou i jiříčky na své hnízdiště silně fixované a jen obtížně si za zaniklé hnízdiště hledají náhradu. Jenže to není vše. Kromě problému, kam hnízdo postavit, musí řešit i problém z čeho jej postavit – bláta, které ke stavbě svých hnízd nutně potřebují, je dnes ve městech nedostatek.

A když už se stane, že místo, kam jsou jiříčky zvyklé hnízda stavět rekonstrukci „přežije“, je (např. po zateplení) opatřeno fasádní barvou, která dnes už neobsahuje tak vysoký podíl vápna a cementu, takže

je méně nasákavá. Výsledek je pak často žalostný – hnízdo poté, co do něj jiříčky nakladou vejce nebo v něm povyroستou mláďata, jejich váhu neudrží a padá. Ve spolupráci s výrobcí nátěrových hmot budou ornitologové hledat funkční a ekonomické řešení.

Lidé ostatně často hnízda shazují sami – vadí jim trus, který se pod hnízdem hromadí. Místa, kde jiříčky hnízdily, pak opatřují nejrůznějšími zábranami – vlnitými igelitovými taškami, kompaktními disky nebo hadry. Kromě toho, že takové počínání je nezákonné, je často i ukvapené a zbytečné. Tam, kde je to možné, postačí 40 cm pod hnízdo umístit asi 20 cm širokou podložku, která trus zachytí a z ní pak zhruba dvakrát za rok trus odstranit.

„Naštěstí jsou jiříčky ochotné se přizpůsobit a tak vezmou zavděk nabídnutým umělým hnízdem, vyrobeným z dřevobetonové směsi nebo pálené hlíny a umístěným na místo původních hnízd. Dokonce se vyskytly i případy, kdy nepohrdly budkou pro rorýse, umístěnou na stěně domu“, podotýká Lukáš Viktora z ČSO. Jiříčkám tak do budoucna svítá jistá naděje. Nakolik se však potká s realitou, záleží především na nás.

A tak, až budete přemýšlet nad projektem plánované rekonstrukce a rozhodovat o osudu hnízd, přilepených v nikách oken, v lodžích nebo pod převislými římsami vašich domů, zvažte, zda je opravdu nutné jiříčky o domov připravit. A pokud nevládníte dům a chcete jiříčkám pomoci, stačí zaregistrovat jejich hnízdiště ve volně dostupné databázi, která je umístěna na stránkách www.rorysi.cz.

Tisková zpráva ČSO

Ptáčkařská nezima: čápi i hosté ze severu

Loňský extrémně teplý prosinec vybízí k řadě otázek. Jak třeba reagují na teplé počasí ptáci? Někteří neodlétní, někteří zpívají jako na jaře, ale většinou to vypadá, jakoby se nic neobvyklého nedělo.

V době vánočních svátků ornitologové často vyrážejí do terénu, máme tedy dost přesné informace, co se děje mezi našimi opeřenci. Při procházkách přírodou, zvláště když vysvitne slunce, si můžeme všimnout, že se ptáci víc ozývají, například sýkory zpívají, jakoby již bylo jaro. Městské druhy, jako například kosy, může teplé počasí vyprovokovat i ke skutečnému hnízdění. Následující ochlazení ale podobné pokusy bohužel ale až na úplné výjimky zhatí.

Vyšší teploty a hlavně povrch země nezapadlý sněhem, a tedy snadný přístup k potravě, jsou důvodem, proč od nás neodlétní někteří tažní ptáci. Můžeme tak stále vidět i stohlavá hejna špačků nebo čejky sbírající potravu na holých polích. Tyto ptáky ale zhoršení počasí určitě nakonec k migraci přiměje, byť nepoletí daleko – zimují totiž v jižní Evropě, třeba ve Francii vzdálené jen několik set kilometrů. Proto se k nám také vracejí na jaře mezi prvními, většinou již v únoru. Někdy tak nemusí být jednoduché rozeznat, zda jde ještě o neodlétlé ptáky nebo již o první jarní návratilce.

Jinak je tomu u čápů, které můžeme v letošní zimě pozorovat na několika místech. Kromě známého zimoviště v Blatné se druhým rokem přes zimu zdržuje čáp u Ivanovic na Hané nebo na Nymbursku u obcí s poetickými názvy Choťanky a Vrčení. „Míst, kde lze vidět čápa na přelomu prosince a ledna je ale více,“ říká Zdeněk Vermouzek, ředitel České společnosti ornitologické. „Jen si musíme dát pozor na záměnu s volavkou bílou, kterých je přece jen mnohonásobně víc. Základním rozlišovacím znakem čápů je červený zobák, volavky se navíc často objevují v hejnech, „zimní“ čápi maximálně ve dvojicích.“

Na výskytu zimních hostů ze severu se ale teplá zima nijak zásadně neprojevila. Jak dokládají pozorování ve [Faunistické databázi ČSO](#) nebo na [videokanále MOS](#), vidět můžeme kromě obvyklých zimních kachen – kaholek, morčáků, hoholů nebo turpanů – i mnohem vzácnější druhy, za kterými pozorovatelé neváhají jet i několik set kilometrů. Na jihomoravské Pálavě tak můžeme potkat pěvušku podhorní, v západních Čechách jiný horský druh, zedníčka skalního, jehož let a červená křídla připomínají motýla, a kousek od našich hranic, na německé straně Krušných hor se dokonce objevila sovica krahujová, která do střední Evropy zalétá z hnízdišť na dalekém severu opravdu velice zřídka. Přičteme-li kalousy a pustovky na tradičních nocovištích nebo kajky mořské či bernešky na nezamrzlých vodních plochách, můžeme říci, že pozorovatelé ptáků mají doslova žně.

„Potěšující je, že ptáci stále víc lidí nejen zajímají, ale příspěvek na jejich ochranu se stává pravidlem a často i narozeninovým nebo vánočním dárkem,“ uzavírá úvahu nad právě končícím rokem Zdeněk Vermouzek. *„V čím dál méně fungující státní ochraně přírody tak nabývají na významu projekty nevládních organizací, jako je třeba první ptačí park [Josefovské louky](#). Takovýmto projektům, ptákům i sobě navzájem přejme tedy krásný nový rok 2014 plný zdraví a radosti!“*

Tisková zpráva ČSO

Silvestrovské veselí = noc plná strachu, zděšení i krve

Petardy a ohňostroje způsobují strach, zranění i smrt nevinným tvorům. Lidi to, až na výjimky, nezajímá. Chtějí se bavit. Co nejintenzivnější rachot, výbuchy a blesky jsou přece tou nejlepší zábavou. Že kvůli ní trpí divoká, hospodářská i ta doma chovaná zvířata je (nejen) pro tuto noc jaksi vedlejší? Český svaz ochránců přírody (ČSOP) to hodlá změnit. Vyzývá veřejnost, aby mu pomohla zdokumentovat co nejvíce případů utrpení zvířat v důsledku pořádání ohňostrojů.

Pražský novoroční ohňostroj 2013 u Střeleckého ostrova vyděsil kromě tisícovek ptáků i desítky přihlížejících občanů. Když začali z nebe padat zkrvavení ptáci přímo mezi lidi, najednou jako by někteří lidé prozřeli. Pražský magistrát byl následně zavalen stížnostmi. Výsledek je takový, že byl pro tento rok ohňostroj přesunut na Letnou, dál od nocujících vodních ptáků. Ono to sice neznamená, že tam zvířatům neublíží, ale není zas až tak pravděpodobné, že se krvavé důkazy dostanou do rukou Pražanů. A co oči nevidí...

Český svaz ochránců přírody nechce zakazovat ohňostroje. Ale chce lidem otevřít oči. Ať mají dost informací se sami rozhodnout, zda si pyrotechniku koupí, zda své, firemní či obecní peníze na tuto zábavu použijí či nikoliv. Zejména u divokých zvířat se jejich utrpení v důsledku ohňostrojů těžko prokazuje. Očividné zděšení domácích či hospodářských (a tedy na leccos od člověka zvyklých) zvířat však naznačuje, že v přírodě se v důsledku ohňostrojů dějí hrůzné věci. Proto žádáme občany, aby nám na mail zachranazvirat@csop.cz posílali svá svědectví (příběhy, fotografie) o tom, jak zvířata na petardy a rachejtle reagují. Zveřejníme je. Třeba lidem nakonec otevrou oči natolik, že milióny z obecních kas půjdou místo na ohňostroje do útulků pro opuštěná, vyděšená zvířata.

Tisková zpráva ČSOP

O prospěšné těžbě rašeliny

Žluťásek borůvkový nežije na borůvce, ale na vlochyni bahenní. Takových omylů je v biologických názvech spousta a nemá cenu o nich psát. Jenže tento motýl je zároveň vázaný na rašeliniště a vymírá. Logika velí, že žluťásky ohrožuje hlavně těžba rašeliny. Než ale začneme vzývat „logiku“, je někdy dobré zjistit, co na to motýl.

Ukazuje se totiž, že řada rašeliništních druhů (nejen motýlů) vyhledává právě místa, kde se rašelina těžila. Nesmělo však jít o velkoplošné frézování, jež opravdu motýly ohrožovalo, ale o tzv. borkování, tradiční způsob těžby v malém. Vtip je v tom, že rašeliniště v našich podmínkách bez zásahů člověka pomalu zarůstá lesem, zatímco ty ohrožené druhy mají rády světlo.

Kdybyste se tedy chtěli potěšit pohledem na okáče stříbrookého, modrásky stříbrookého nebo perleťovce severního, můžete pátrat třeba v přírodní rezervaci Kozohlůdky na Táborsku, kde se borkovalo o sto šest. Jen žluťásky borůvkového, ikonu mezi rašeliništními motýly, tam už nepotkáte, protože vyhynul v celé Třeboňské pánvi. Asi potřeboval borkovat ještě víc.

Jiří Řehounek

Kaštanová alej v Českých Velenicích obhájila titul Alej roku Jihočeského kraje 2013

Jihočeskou Alejí roku 2013 se už podruhé stala Kaštanová alej v Českých Velenicích, kterou do internetové ankety přihlásila Jana Šubrtová. Druhou nominaci tak přetavila ve druhé krajské vítězství. Absolutní vítězkou a Alejí roku 2013 se pak stalo [stromořadí spojující Jedovnice s Lažánkami v Moravském krasu](#). V internetovém klání zvítězila mezi 61 nominovanými stromořadími z Čech, Moravy i Slezska, když získala 21,1 % hlasů. Na celkovém druhém místě skončila [Priessnitzova lázeňská kolonáda v Jeseníku](#), místo třetí obsadila [Alej Na valech v Poličce](#). Na všechna soutěžní stromořadí z tohoto i minulých ročníků se lidé mohou podívat na www.alejroku.cz.

„V centru Českých Velenic, podél Revoluční ulice, stojí stromová alej, která je vyhlášena jako významný krajinný prvek. Byla tady vysazena v letech 1910–1915 a tvořily ji výhradně jírovce maďaly, tedy kaštany. V průběhu let ale některé stromy padly, takže dnes tady máme i lípy, břízu a 1 javor. Kaštanová alej je pro České Velenice natolik charakteristická, že se kaštanový list ocitl i v městském znaku,“ popsala alej Jana Šubrtová, která ji nominovala. Získá i řadu cen, například poukazy na nákup oblečení Bushman nebo služeb od Fotoškoda, knihy o stromech nebo vstupenky do botanických zahrad. Nominační karta aleje je na <http://alejroku.cz/2013/kastanova-alej-v-ceskych-velenicich>.

Ve fotografické části soutěže, kde porota vybírá nejpůsobivější fotky a oceňuje jejich autory, zvítězila fotografie [Alej na Anenský vrch v Andělské hoře](#) (Moravskoslezský kraj) od Kateřiny Bujnochové (foto 2).

Druhá je [Osová alej ve Veltrusech](#) (Středočeský kraj) od Ireny Brožové (foto 1), na místě třetím pak skončila [alej vedoucí na Křížový vrch u Cvikova](#) (Liberecký kraj), kterou vyfotil Dan Bareš. Nejlepší fotografie vybírala porota, v níž zasedli i patroni ankety – spisovatelka Marie Hrušková, moderátor a publicista Přemek Podlaha nebo fotograf Jan Cága.

„Aleje jsou úchvatným fenoménem naší krajiny a musíme si je chránit. V létě chrání cestovatele před slunečním žářem, v zimě omezují tvorbu sněhových jazyků na silnicích. Poskytují útočiště řadě druhů živočichů. Stromořadí mají svůj půvab v každé roční době, jak je ostatně vidět na fotografiích z přihlášených do ankety. Stromy okolo silnic ale i drobných cestiček do naší krajiny rozhodně patří a proto dlouhodobě pracujeme na jejich ochraně. Tomu má pomoci i anketa Alej roku,“ vysvětluje význam alejí i ankety mluvčí Arniky Vratislav Vozník.

Arnika chrání aleje již několik let. Iniciovala vznik petice „[Zachraňme stromy](#)“ požadující lepší zákonnou ochranu alejí a stromů v krajině i ve městech. Petici podpořilo více než 30 tisíc lidí. Také díky nim se podařilo prosadit novelu zákona a zrušit výjimku, která umožňovala silničářům kácet stromy u silnic bez povolení. Arnika také vytvořila první celostátní statistiku a upozornila, že během posledních několika let od silnic v České republice zmizelo více než 100 tisíc stromů.

Tisková zpráva Arniky

Foto: Roman Urbánek

ZROZENO V KRASCI

3. ročník soutěže „Jihočeská ratolest“ zná své vítěze

KRAjská Síť Environmentálních Center (Krasec) a Jihočeský kraj dnes vyhlásily výsledky 3. ročníku soutěže projektů na ochranu životního prostředí „Jihočeská ratolest“. Současně tak občanské sdružení Krasec zahájilo tradiční podzimní cyklus akcí zaměřených na environmentální problematiku „Jihočeské dny s Krascem“.

V letošním ročníku Jihočeské ratolesti se soutěžilo ve čtyřech kategoriích. Mezi obcemi, svazy obcí a mikroregiony zvítězilo město Strakonice s neotřelým projektem „Putování románovou krajinou 2013“, který pro environmentální osvětu široké veřejnosti využil pasáže o významu krajiny a přírody v dílech slavných literátů spjatých s oblastí Prácheňska.

Vítězství v kategorii Zelená škola získala ZŠ a MŠ Čestice s projektem „Akce Žába“, který se věnoval mimo jiné praktické ochraně migrujících žab.

Na prvním místě mezi neziskovými organizacemi se umístilo občanské sdružení Přírodní zahrada s česko-rakouským projektem „Přírodní zahrady bez hranic“, mezi jehož naplněné cíle patří také vznik praktické publikace „Moje přírodní zahrada“.

V rámci čtvrté kategorie vymezené pro vysokoškolské práce byl za svou bakalářskou práci oceněn student Přírodovědecké fakulty Jihočeské univerzity Marek Pazderník. Věnuje se v ní odbourávání tenzidů z čisticích prostředků v kořenových čistírnách.

„Za zmínku stojí, že letošní ročník Jihočeské ratolesti ovládlo v kategorii neziskových organizací téma přírodních zahrad a dle mého názoru právem zvítězil projekt, který významně přispěl k jejich popularitě a

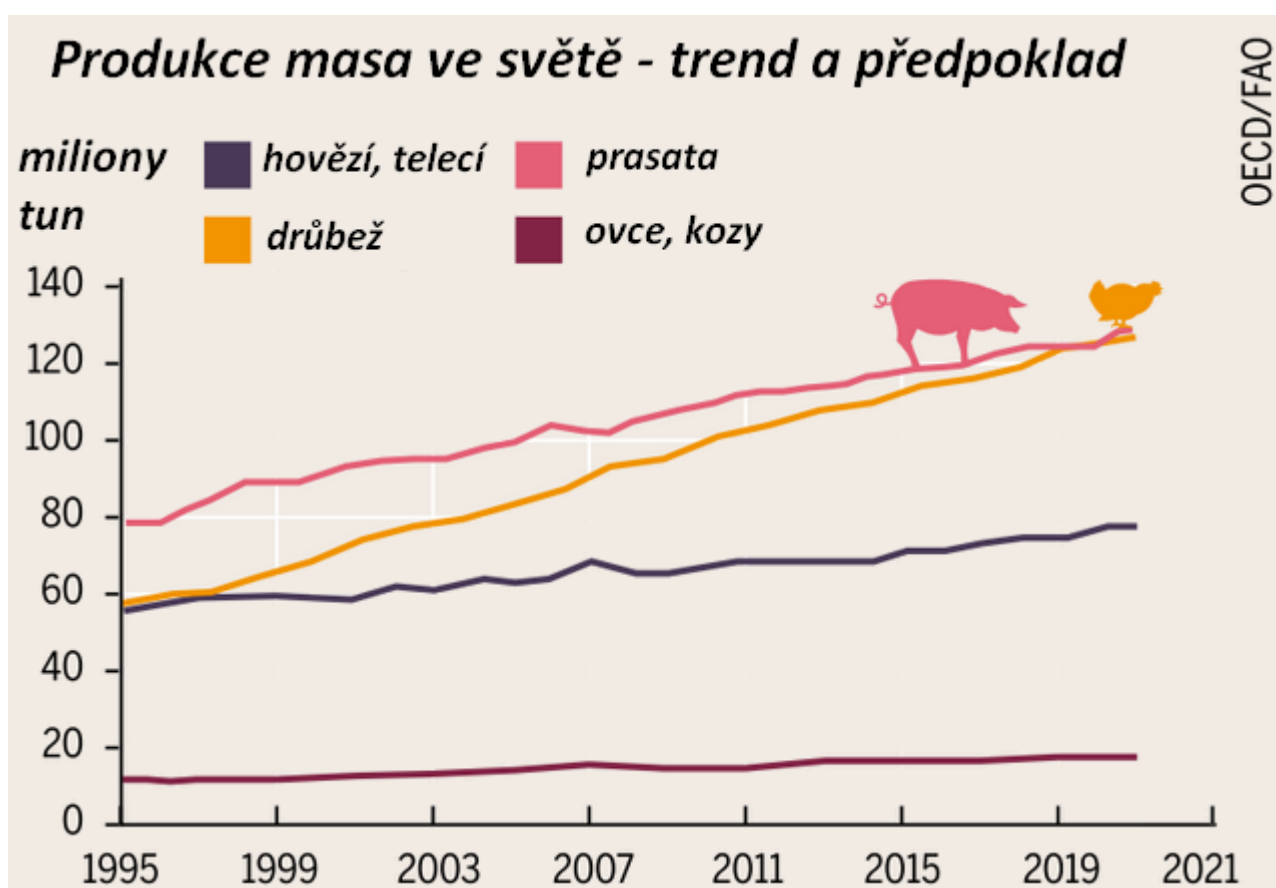
k rozšíření know-how o přírodním zahradničení“, rozebírá tento ročník soutěže její organizátorka Lenka Barčiová.

Vítězové i předkladatelé projektů umístěných na druhých a třetích místech jednotlivých kategorií převzali ceny z rukou předsedy sdružení Krasec Petra Kurze a radní Jihočeského kraje pro oblast životní prostředí a lesnictví Ing. Hany Rodinové, Ph.D, která nad soutěží převzala záštitu společně s JUDr. Tomešem Vytiskou. Jednalo se o finanční odměny ve výši 7000, 5000, nebo 3000 Kč, certifikát a pestrý balíček regionálních, bio a fair trade výrobků. Přehled všech oceněných projektů včetně anotací a kontaktů na předkladatele najdete [na webu sítě Krasec](#).

„Těší nás, že Jihočeský kraj podporuje soutěž projektů na ochranu životního prostředí Jihočeská ratolest a napomáhá tím ocenit úsilí těch, kteří se aktivně věnují této problematice“, říká předseda občanského sdružení Krasec Petr Kurz. „Zároveň bych rád poděkoval členům odborné poroty za jejich čas věnovaný hodnocení soutěžních projektů a přijetí nelehkého úkolu výběru toho nejlepšího“, dodává.

Tisková zpráva jihočeské sítě environmentálních center Krasec

GRAF MĚSÍCE

MEAT ATLAS, Heinrich Böll Foundation + Friends of the Earth Europe, 2014

Ekoporadna při Šmidingerově knihovně

vás v rámci cyklu ZELENÉ OTAZNÍKY zve na besedu

Potřebujeme další reaktory v Temelíně?

Ve středu 22. ledna 2014 v restauraci Baobab ve Strakonících.

**Jsou nové reaktory v Temelíně skutečně potřeba? Kolik za ně zaplatí český spotřebitel?
Máme jiné možnosti, jak zajistit naše energetické potřeby?**

O české energetické budoucnosti bude diskutovat Edvard Sequens z českobudějovického sdružení Calla. [Plakátek ke stažení.](#)

Sdružení Calla a Hnutí DUHA ČB

Vás srdečně zvou na besedu z cyklu Zelené čtvrtky

Kam zmizely břehule?

s RNDr. Petrem Henebergem, Ph.D. (3. LF Univerzity Karlovy v Praze)

**O ohrožených druzích těžařů, ptáků i bezobratlých na stanovištích
vytvářených člověkem. Ohlédnutí za Ptákem roku 2014.**

***Ve čtvrtek 20. 2. 2014 od 18:00 hodin
v galerii Měsíc ve dne, Nová ul. 3, České Budějovice***

Více informací:

Calla – Sdružení pro záchranu prostředí, Fráni Šrámka 35, České Budějovice, tel.: 384 971 930,
calla@calla.cz, <http://www.calla.cz>

Hnutí DUHA České Budějovice, Dlouhá 134, Kaplice, tel.: 380 311 459, ceskebudejovice@hnutiduha.cz,
<http://www.hnutiduha.cz>

Hnutí DUHA a muzikanti

z Please the Trees, Priessnitz, Tří čtůr a W.W.W. Neurobeat s geniálním Pavlem Fajtem

vás srdečně zvou na

Koncert pro šumavskou divočinu

28. 1. od 19:30 v Lucerna Music Baru v Praze

Koncert je benefiční a výtěžek pomůže naší vytrvalé práci na prosazení dobrého zákona, který zachrání národní park od developerů a těžařů, naopak ochrání tamní vzácnou divočinu.

Vstupné na koncert v takto unikátní sestavě je vsuktku lidové: na pokladně v Lucerna Music Baru jen za 100 korun v předprodeji v [distribučních sítích](#) za 125 korun. Na místě pak za 200 korun.

Přednáška o biologii, etologii a ochraně vydry říční

Akci pořádá: Český nadační fond pro vydru

Kde: Třeboň, v čítárně Lázní Aurora

Na další přednášku o vydře říční se můžete těšit 29. ledna 2014 od 19:00 hodin. Přednášející Zuzana Chabadová bude přednášet o biologii, etologii i ochraně vydry v třeboňských lázních Aurora.

Zpravodaj Ďáblík pro své členy a přátele vydává:

Calla – Sdružení pro záchranu prostředí

Naše adresa: Fráni Šrámka 35, 370 01 České Budějovice

Telefony: 384 971 930, 387 311 381 • **Fax:** 384 971 939

E-mail: calla@calla.cz • **Internet:** <http://www.calla.cz> • Calla je také na [Facebooku](#)

Naše konto: 3202800544 / 0600 GE Money Bank, pob. České Budějovice

IČO: 62536761

Uzávěrka dalšího čísla je do 10. února 2014. Články posílejte na edvard.sequens@calla.cz.

Databázi odběratelů spravuje Romana Panská. Nechcete-li dostávat tento zpravodaj, napište nám a my Vás okamžitě vyřadíme z adresáře. Chcete-li se přihlásit k jeho pravidelnému odběru, pište na calla@calla.cz.

Všechna starší čísla občasníku Ďáblík najdete na webových stránkách sdružení Calla.

Líbil se Vám Ďáblík? Pomozte nám s jeho šířením!

Pošlete ho svým přátelům s nabídkou na pravidelný odběr do e-mailové schránky.

Můžete nám také přispět na vydávání.

Použijte číslo účtu 3202800544 / 0600 a variabilní symbol: 111.

Děkujeme!